Нема никаквих промена у ставу Српске православне цркве према непризнатој Македонској православној цркви (МПЦ). Како за „Блиц“ кажу у београдској Патријаршији, однос СПЦ је потпуно транспарентан и од 2002. године у духу Нишког договора који су овлашћени представници МПЦ потписали, а потом одустали од договора.

Фила са македонским амбасадором и Љубишом Георгиевским предводи лоби групу чији је циљ „да врх СПЦ попусти и дозволи аутокефалност МПЦ“

Питање односа СПЦ и МПЦ отворио је пре два дана београдски адвокат, пореклом из Македоније, Тома Фила који је у изјави за скопски Канал 5 рекао да заједно са македонским амбасадором у Србији Љубишом Георгиевским предводи лоби групу формирану у Београду чији је циљ „да врх СПЦ попусти и дозволи аутокефалност МПЦ“. Фила је представљен као саветник патријарха СПЦ Иринеја.

Међутим, српски патријарси, као ни садашњи поглавар Иринеј немају саветника. Београдски адвокат Фила је члан Епархијског савета Архиепископије београдско-карловачке, а питањем МПЦ се бави посебна комисија при Синоду СПЦ. У Патријаршији за „Блиц“ истичу да ниједан појединац нема овлашћења да преговара у име СПЦ.

- Што не значи да свако добронамеран не може да покуша да се нађе решење проблема, а што је ентузијазам појединих људи. Српска црква када је реч о МПЦ транспарентно ради од договора у Нишу - кажу за „Блиц“ у Патријаршији.

Портпарол Синода непризнате Македонске православне цркве Тимотеј рекао је јуче да је добродошла свака помоћ у преговорима са СПЦ, али да им није позната идеја адвоката Томе Филе о формирању лобија.

Најгрубље објашњено, после добијања аутономије, непризната МПЦ се 1967. одвојила од СПЦ у чијем је саставу била и прогласила аутокефалност. МПЦ данас не признаје ниједна помесна православна црква. СПЦ је годинама покушавала да реши питање раскола са епархијама у Републици Македонији. Одржано је мноштво састанака са представницима отцепљених епархија, а ти сусрети су допринели да се у Нишу 17. маја 2002. године постигне договор за превазилажење раскола.

Према постигнутом споразуму, СПЦ признаје „најширу црквену аутономију“ постојећим епархијама у Републици Македонији. Задржане су само најнужније везе које аутономија подразумева, од којих су две и суштинске, али и симбол: да избор поглавара Цркве у Македонији потврђује патријарх српски и да тај поглавар на литургији прво помиње патријарха српског. Тим договором допуштено је и да се у унутрашњем међусобном службеном општењу користи досадашњи назив - Македонска православна црква.

Међутим, овлашћени представници МПЦ су ставили потпис на постигнути договор, а потом под притиском тамошње власти одустали од договора. Однос између СПЦ и непризнате МПЦ се последњих неколико година додатно усложњавао драстичним кршењем људских права архиепископа Јована (Вранишковског) који је у јединству са СПЦ.

(Блиц)